Ч. 122. Пятниця 9 (22) червня 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Проєкт росийскої конституциї.

Нариска часопись Matin, яку уважають за заграничний орґан ґр. Віттого, коли він стояв на чолі правительства, помістила проєкт росийскої конституциї, виготовлений президентом росийскої думи Муромцевом з кількома товаришами, а переданий радакциї жінкою Муромцева, яка сама переклала на французку мову. На тої проєкт мають немов то годити ся двірскі круги, але ту поголоску треба брати з застереженем, бо згаданий проєкт дає ширшу волю народови, як ще ніяка революция не виборола нараз.

Отже росийский нарід мав після того проєкту одержати повну свободу научаня, зборів і стоваришень, свободу аґітациї в слові і письмі, віроісповіданя і уживаня рідної мови в судах і урядах. Кожда ґубернія буде творити автономічну цілість, управлювану ґуберньским земством, а ґубернатор, відвічальний перед тою інституциєю, буде виконавцем єї ухвал; з рамени центрального правительства він стане тільки управителем поліциї і шефом податкового уряду. Судиї двох перших інстанций будуть виборні. Кождий такий судия, вибраний на 4 роки, буде рішав карні справи, за які кодекс назначує вязницю найдовше 8-місячну, а цивільні справи до височини тисяча рублів. Трох таких судиїв разом будуть становити трибунал для осуду важнійших справ при участи присяжних судиїв. Доперва апеляцийний суд буде складати ся з заводових правників, з коронних судиїв.

Вибори до повітових земств і до ґуберніяльних, до міских дум і до державної думи будуть загальні, рівні, тайні, безпосередні і обополові. Державна рада, зложена тепер переважно з достойників, заіменованих царем, а тільки в малій части з виборних великої земельної власности, промисловців, торговельників і православного епископату, буде також в цілости складати ся так, як французкий сенат з делеґатів ґуберньских земств. Дума яко низша палата і державна рада яко висша утворять законодатний парлямент. Кабінет буде виходити з поміж членів парляменту як відвічальне правительство перед ним не тілько в той спосіб, що одержавши вотум недовіря, мусить в ході доби подати ся до димісиї, але ще і так, що в кождій хвилі може бути відданий під суд парляментарного трибуналу. Та інституция, вибрана в половині думою, а в другій половині державною радою, буде урядувати без перерви і в кождій хвилі може сама покликати міністрів перед свій суд в случаях, точно означених в єї реґуляміні, або також тоді, коли одна з обох палат парляменту того зажадає.

Ніякий царский акт не має вартости, коли не єсть підписаний міністром. Цар може відмовити санкциї ухвалі парляменту, однак, коли в другій каденциї поповлять ту ухвалу, то цар мусить санкционувати єї.

Парлямент полагоджує тілько загально-державні справи, а всякі льокальні, а до них належить аґрарна, належать до ґуберньских земств. Тим способом повстане широка провінциональна самоуправа, зовсім одна́ка для цілої держави, яка усуне потребу надаваня окремих автономій неросийским краям. Міскі і повітові ради та ґуберньскі земства самі установляють мову своїх нарад.

Навіть французка праса, оптимістична на точці росийских відносин, підносить сумніви супротив того донесеня Matina, додумуючи ся, що єго пустили росийскі правительственні круги задля ратованя росийского кредиту, який задля змагаючого ся революцийного руху упадає з небезпечною скоростию.

---

22)

Оповіданя тайного аґента.

(З анґлійского — Артура Моррізона).

(Дальше).

Реттінґс споглядав безрадно на него. — Я вас рішучо не розумію — сказав він, — але ви очевидно припускаєте, що тота загадочна людина, про котру ви говорите, а котра забрала трупа, допустила ся й убийства?

— Ні, я того не припускаю. Нема нікого невиннійшого.

— Ну, — говорив Реттінґс вже ніби піддаючись — одного з нас, видко, трудно зрозуміти. Щож зробите?

— Буду переговорювати з тою особою, що забрала трупа — відповів Ювіт сьміючись.

— Та нащо, чоловіче, скоро він не убийник?

— Ну, не журіть ся, то сьвідок, котрий щось значить.

— Чи гадаєте може, що він видів, як виконано злочин?

— Розуміє ся, що уважаю то за дуже імовірне.

— Ну, я не буду дальше нічого розпитувати, лиш насамперед зловлю Ґужона, що для мене поки що вистане. Я волю займати ся найважнійшою річию, самим убийством, тим більше, що на то суть так ясні докази.

— Може й я буду тим трохи займати ся — сказав Ювіт; — а коли хочете, то скажу вам, що я тепер буду робити.

— Щож такого?

— Буду студиювати основно карту Західної Індиї, що й вам раджу також зробити. Оставайтесь здорові!

Реттінґс вибалушив очи за Ювітом, коли той ішов через сіни, та ще й пізнійше споглядав через кілька мінут перед себе у воздух. Відтак відозвав ся він до писаря: Що він сказав?

— Не знаю, я ані крихти з того не розумів.

— Мені здає ся, що й він також не розумів — сказав Реттінґс. — Коби лиш не закпив собі з нас.

* * *

Реттінґс додержав слова, бо до двох годин арештували вже Ґужона і в дорожці привезли на поліцию. Єго прихопили зрана в Нюгевн в дорозі до Дієп і привезли до Льондону. Але Реттінґсова певність себе мала сильно потерпіти.

Під вечер того самого дня прийшов він до Ювіта, щоби єму розповісти, як стоїть діло.

— Ми зловили Ґужона — почав він розповідати трохи пригноблений — а тепер застрягли і не можемо рушити ся. Двох єго приятелів готові присягнути, що він підчас убийства був деинде. Мурина Рамо виділи ще в суботу о пів до другої, а служниця застала єго около 3 вже неживого. Але Ґужонові приятелі були від першої аж до четвертої разом з ним, виняваши тих 5 мінут, коли то служниця єго виділа і коли він віддав ключ сторожисї, заким пішов. Они ждали на него на долині коло сходів, коли він з дівчиною говорив, і виділи, як зайшов був до сторожихи і вийшов звідтам. То два робітники з сусідства і здає ся, що не можна їм нічого закинути, але може ще щось знайде ся. Они, як здає ся, ходили з Ґужоном на працщане запивати ся.

— Я гадаю — відозвав ся на то Ювіт — що вам би дати собі спокій і не підкопувати доброї слави тих людий. Они по всій імовірности говорять правду. Але тепер скажіть так по щирости: Ви прийшли сюди, щоби звідати ся, чи мій погляд в сім случаю міг би вам придати ся, може не так?

— Ну, як би ви були так добрі і схотіли мені дещо сказати — я мимо того мушу всетаки бути ще на добрій дорозі — і пояснили мені на примір, що ви мали на гадці з тою картою і що значила тота ваша якась загадочна бесіда? Що мені на старість по тілько роках в моїм фаху треба ще іти до когось на науку! Може й я заслужив собі на то.

— А ви пригадуєте собі, о якій я карті говорив? — спитав Ювіт.

— О Західній Індиї.

— Добре кажете. Ось тота карта. — Ювіт взяв до рук атляс. Отже послухайте: В тій громаді островів по Кубі єсть найбільший остров Гаїті. Ви знаєте так само добре як і я, що в західній части того острова жиють чорні републикани і що край той в наслідок нечуваної лютости страшно підупав. Та видко ледви сьмішні сліди якоїсь цивілізациї. Революциям там нема кінця а полудневo-американьскі то лиш дитиняча забавка супротив них. Конституция того краю то просто страшна.

Вісти політичні.

Голоси росийскої праси про положенє. — Слідча комісия думи про погром в Білостоци. — З француского парляменту. — Анґлійско-росийска угода.

Вибух ворохобні в Росиї здаєть ся бути певний. Росийска праса майже без ріжниці політичних напрямів однодушно підносить, що сумна розвязка теперішних відносин наближає ся чим раз більше. І так „Реч“ пише: В кількох послідних днях положенє незвичайно погіршило ся, а відносини між правительством а думою стали незвичайно напружені. Біржа відчула вже то погіршенє загального положеня. Росийска рента і папери спадають там дуже скоро. На заграничних знов біржах настала що до росийских паперів правдива паніка. Щож стало ся в тих днях нового і незвичайного? Треба сказати, що коли би навіть нічого не стало ся, то вже то само, що положенє остало не змінене, вистало би до єго погіршеня. Кождий день проволоки і непевности, кожда страта живчика приближає державу з величезною скоростию до катастрофи“. — „Голос“ пише: „Загальне враженє послідних днів таке, що наближає ся катастрофа. Не треба навіть глядіти на вражливий сейсмоґраф, аби замітити потрясенє ґрунту. Можна єго бачити також і голим оком. Чим раз виразнійше дають ся чути глухі підземні громи. І то значить, що вибух дійстно близький? З цілою певностию сказати того не можна. Хто знає, кілько то ще пересторог порішила дати терпелива богиня історії шаленим і упертим? Хто може сказати, що теперішна пересторога послідна? То лиш певна річ, що зриває ся буря“. — „Наша жизнь“ пише: „Воздух постепенно насичує ся електричностию. Чути глухий лоскіт наближаючих ся громів. Заки буря розшаліє, не довго вже треба ждати“. „Двайцятий Век“ каже: „Електричности у воздусі тілько, що она може кождої хвилі вибухнути і з кождої причини“. — Умірена „Страна“ повідає: „Ми все ще гадаємо, що можна не допустити до вибуху того пожару, що можна ще відновити Росию в дорозі реформ, виготовлених парляментом. Але та можливість має свої границі і єї вигляди зменшають ся, чим більше она опирає ся при своїх поетановах“.

Вислані росийскою Думою посли до Білостока для розслідженя причини жидівских погромів так представили справу дописувателям варшавских ґазет: Після дотеперішного стану переводжених нами розслідів погром був викликаний підступною провокациєю, за котру жидівске населенє не може бути відвічальним. Погром спричинила злочинна аґітация реакційних верств, ослонюваних з тої сторони, котрої обовязком єсть дбати о безпечність горожан і публичний лад. Здогадів, що завязків аґітациї тої треба глядати в заохоті із сторони начальних властий в Петербурзі, після нашої гадки, не можна поділяти. Ми не наткнули на ніяку вказівку, котра би давала нам право до подібних підозрінь і уважаємо їх цілком неоправданими. Натомість єсть нашим пересьвідченєм, що маємо до діла з останками старої системи, котрої з судорожним упором держить ся провінциональна бюрократия. Ми пересьвідчили ся, що місцеві власти не суть вільні від поважних закидів. Нездорові прояви расової і віроісповідної ненависти мусять бути викорінені безпроволочним і конечним переведенєм в повній мірі горожаньскої і суспільної рівноправности всіх мешканців держави без ріжниці народности, походженя і віроісповіданя.

У француский палаті послів виголосив онгоди социялїстичний посол Жоре бесіду, в котрій предкладав, аби знести взагалі приватну власність. На ту бесіду відповідав передвчера міністер Клемансо. Заявив, що розслідить предложеня посла Жореса, коли він їх лише уложить, однако гадає, що приватна власність буде ще довго переходити ріжні зміни. Впрочім в тій справі є ще богато инших поглядів. Вкінци пригадав Жоресови, що й Христос хотів увільнити людий від насильств, однако насильство і розлив крови не зникли зі сьвіта. Не суспільний устрій, але людий треба поправити. Бесіду свою виголосив Клемансо знаменито і викликав нею бурю оплесків. На внесенє посла Можана ухвалено всіми голосами против голосів социялїстів, видрукувати і оголосити афішами в цілій Франциї.

Льондоньский Standard впевнює, що німецке правительство вже значно спокійнійше глядить на близьку до здійстненя угоду анґлійско-росийску. Як Анґлія так і Росия зложили в Берлині запевненя, що нова угода не оберне ся против Німеччини і що не стремить до підкопаня становища Німеччини в Азиї меншій.

Новинки.

Львів, дня 21-го червня 1906.

— **Відзначеня.** Золотим хрестом заслуги з короною наділений Володислав Пйонтковский, управитель цлового уряду в Підволочисках. — Концепіст кабінетовий, надворний секретар др. Ів. Левицкий, наділений кавалерским хрестом ордера Франц Йосифа.

— **Іменованя.** П. Міністер рільництва іменував управителя лїсно-технічного відділу для забудованя гірских потоків секциї самбірскої, старшого комісаря лїсної інспекциї Мих. Мартинця радником лїсництва.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс старших інжинірів Володисл. Срочиньского зі Львова до Нового Санча і Йос. Мочидловского з Жовкви до Тарнова; інжинірів: Мар. Гофа з Тарнова до Жовкви і Жигм. Ворошиньского з Бохнї до Львова; ад'юнктів будівництва: Ад. Семковича із Щуцина до Бохнї і Кар. Штадмілєра з Кракова до Бохнї, та практикантів будівництва: Ром. Коритовского з Нового Санча до Кракова і Ювеп. Невядомского із Стрия до Щуцина.

— **Доповняючий вибір посла.** При вчерашнім доповняючім виборі посла до сойму краєвого з меншої посїлости сяніцкого повіта, на місце бл. п. Володим. Трусколяского, голосувало 202 виборців. Абсолютна більшість 102 голосів. З того одержали радник краєвого суду і начальник суду повітового в Риманові, Володимир Курилович, 125 голосів, Варт. Фідлєр 76 голосів і Андрій Бобак 1 голос. Вибраний послом Володимир Курилович.

— **Нова ґімназия.** Найвисшою постановою з дня 4-го мая с. р., дозволив Цїсар на отворенє нової ґімназиї в Горлицях, почавши від шкільного року 1906/7.

— **Дрібні вісти.** Провізоричним управителем краєвої дирекциї скарбу у Львові на місце д-ра Коритовского, покликаного на становище міністра, установлений найстарший радник Двора в тійже дирекциї п. Зубрицкий.

— **Пятнистий тиф.** В львівскім повіті урядово справджено в громаді Борщовичі понесть пятнистого тифу.

Ледащий президент один по другім добиває ся пановaня і допускає ся таких злочинів, що аж страх бере о тім погадати, каже убивати своїх противників, забирає їх майно і віддає єго по части своїм приклонникам, котрі такі самі ледащі, коли ще не гірші як і сам президент. На приказ тих падлюків убивають цілі родини разом з жінками і дітьми, а в наслідок того й сам президент та єго приклонники жиють в постійній небезпечности. Один із найгірших президентів був в послідних часах ославлений Домінґез. В наслідок ворохобні мусів він втікати з краю. Той Домінґез допускав ся разом зі своїми братаничами, з котрих один був міністром, страшної лютости і многі з противної партиї повтікали від Гаїті, але їх і там знайшли та майже всіх вирізали. Я вам покажу той остров на карті. Отсей тут, як він називає ся?

— Тортуґа.

— Отже видите, а Тортуґа то стара ішпаньска назва, тамошні жителї говорять по француски — креольскою французщиною — тут маєте француский атляс а прочитайте назву.

— Ля Тортю.

— Так, Ля Тортю — черепаха, по ішпаньски Тортуґа. Але на Гаїті говорять лиш Тортю. Розумієте тепер значінє тої карточки, що була пришпилена на грудех того Рамо?

„Покараний местником черепахи або Ля Тортю“ — то чей зовсім ясно. Убитий допустив ся якоїсь лютости, а хтось з острова пімстив ся на нім. То преці може бути.

— Послухайтеж дальше. Братанич Домінґеза, єго перший міністер, називав ся Септімус Рамо!

— То хиба Цезар Рамо був єго братом. Аж тепер вже зачинаю розуміти. Красна історія!

— Та й я так гадаю. А тепер зрозумієте, чому я не уважав Ґужона за убийника.

— Зовсім справедливо. Тепер треба слідити за тим мурином, що писав ту карточку. Коби хоч був мав на стілько розуму і написав був слова Ля Тортю великими буквами, то менї не була би прийшла на гадку тота бідна черепаха. Ну, але тепер треба за ним слідити.

— А я — відзивав ся Ювіт — піду шукати того, що забрав тіло убитого Рамо. Я мав по полудни иньшу роботу, а то був би вже забрав ся до того.

— Ви казали, що він був сьвідком убийства, по чім ви того здогадуєте ся?

— Ювіт усьміхнув ся: То ще тайна, але небавком довідаєте ся.

— Ну, нехай — сказав на то Реттінґе трохи пригноблений. — Видко, що менї би ще учити ся у вас. — Сказавши то, пішов інспектор шукати за тим мурином, а Ювіт лишившись сам, аж затирав руки з радости.

На кінци улиці, де був дім пана Стілєса, стояли дорожки. Пізно вечером того дня явив ся там якийсь чоловік і став розмавляти з візниками і їх послугачами. По єго одіню можна було зараз пізнати, що він також якийсь візник, котрий зробив собі сьвято.

— Слухайте! — відозвав ся він до них таким голосом, як свій до свого. — Я шукаю за вуйком від батога, що десь менї втік. Менї казали, що хтось з вас в суботу єго возив, а я би хотів знати куди, бо не можу допитати ся до него. То був досить високий хлописко і цілий закутаний. Ви такого не виділи?

Візники глянули один по другім і покивали головами, бо ніхто з них не був під ту пору на місци. Аж відозвав ся один з послугачів: Чи може не той, що єго возив старий Стаммерс, бо він не хотів отвертої дорожки, лиш взяв собі замкнену. Він був досить високий, в довгім плащи з піднесеним ковніром а ціле лице було завинене. Мягкий капелюх насунув був на очи.

— А з лиця ти єго не видів?

— Ні не видів, бо так був позавиваний, що навіть не знаю, чи мав лице.

— Може мав завязану руку?

— Може й мав, але держав єї вложену під сурдутом.

— А де би я міг побачити ся зі Стаммером?

Єму сказали і за пять мінут поїхав Мартин Ювіт — бо то він був перебраний за візника — до Стаммера та довідав ся, куди той завіз був свого гостя.

(Дальше буде).

— **З львівскої архиепархії.** Презенту на парохію Озірну одержав о. Ал. Танчаковский з Дунаєва. — Сотрудником в Накваши установлений о. Мих. Бутриньский. — О. Евст. Барановский з Бережан увільнений з канон. звязи для принятя до станиславівскої епархії. — Завідателем перегиньского деканата іменований о. Юлиян Твардиєвич, парох в Лопянці.

— **Реформа адвокатских палат.** Юридична комисия посольскої палати державної ради рішила дня 15 с. м. проект закона, що переміняє і доповняє постанови теперішної адвокатскої ординациї. Переміни полягають головно в тім: Адвокатскі палати, числячі поверх 1000 членів, будуть мати на будуче дисциплінарну раду, зложену з 22 членів (доси лише з 15), а дисциплінарний сенат з 9 членів (доси 11). Найвисша грошева кара має виносити 3000 К (тепер 300 К). Право рекурсу буде прислугувати адвокатам на случай засудженя на грошеву кару. Адвокатскі палати можуть частину своїх доходів уживати на підмоги для членів або їх вдів і сиріт.

— **Деревний промисл в Стрийщині.** В цілім стрийскім повіті а передовсім в его гірскій части дає ся сильно відчувати брак фахово образованих ремісників в области деревного промислу. Майже по всіх селах нема анї одного свого теслі, колодія, столяра. Видїл стрийскої філії „Просьвіти" уважав за свій обовязок постарати ся о усунене того браку. Порозумівши ся з управою краєвої школи колодійства і тесельства в Камінці струмиловій що до способу і обему паук, в тій школі удїлюваних, прийшов видїл філії до пересьвідченя, що ученики по скінченю наук в тій школі — по повороті до своїх родинних сїл зумiють піднести тую занедбану галузь промислу домашного. Заходами видїлу філїяльного удало ся виєднати в тій школі три місця для трох учеників з повіта стрийского вже від дня 1 вересня 1904. Однако на розписаний конкурс в р. 1904 не зголосив ся анї один кандидат, так, що видїл філії видів ся змушеним лишити тую справу на рік шкільний 1904/5 в завішеню. На конкурс розписаний по раз другий на рік шкільний 1905/6 зголосило ся до видїлу філії о надане стипендий в цїли удержаня ся підчас побираня наук в Камінці струмиловій сїмнайцять кандидатів. З тих кандидатів порішив видїл філії предложити управі краєвої школи в Камінці струм. до принятя трох учеників. Кошти виєкволованя і удержаня двох учеників покриває видїл філії своїми фондами, а третого вислано на его власний кошт. За удержане двох учеників в Камінці струм. заплатив видїл філії до кінця 1905 р. суму 140 К (місячна илатня за одного ученика виносила 14 К).

— **Страшна злива.** З Кривча над Днїстром доносять: Дня 17-го с. м. о годині 3 по полудни надтягнули від півночи грізні хмари і в короткім часї зливний дощ, що переміпив ся вскорі в хмаролом, залив цілу кітловину долїшного Кривча почавши від Сопогова. Цїлих три години лило як з цебра. Двір зі стайнями залитий, худобу і конї повисше пояса виведено на безпечне місце. Множество сільских хат з будинками в небезпечности, комунїкация перервана. Малий, незначний потік Циганка переміпив ся в величезну ріку. Богато річий, бальків, околотів, кішниць, поросят вода несе, засїви в огородах пропали. Хати і будинки знищені.

— **Буря.** З Перемишлян пишуть: Дня 19 с. м. в само полудне зійшли ся над Перемишлянами з двох противних сторін хмари і розшалїла буря. Дощ лив як з ведра і за годину торговиця при гостиници стояла під водою. Позаяк був то торговий день, настав між людьми переполох, бо потічок перепливаючий торговицю переміпив ся в ріку, а вода забрала віз з кіньми і женщиною, якогось селянина, скриню з поросятами і сильно ушкодила міст, так що ледве можна по нїм перейти. Женщину виловлено о яких 200 метрів від торговиці. Селянпина викинуло під стодолу і то его уратовало, бо инакше був би утонув. Поломаний віз і утопленого коня, як також свинї і лошака добуто по зливі з води. Повінь наробила дуже богато шкоди по огородах.

Телеґрами.

Відень 21 червня. П. Міністер справ внутрішних Бінерт був вчера у Цїсаря на окремій авдиенциї.

Відень 21 червня. Цїсар санкционував ухвалений галицким соймом закон в справі реґуляциї ріки Верещиці.

Льондон 21 червня. Times доносить з Петербурга, що в правительственних кругах намір закритя думи покинено, позаяк цар набрав пересьвідченя, що такий поступок викликав би в цїлій Росиї страшне роз'ярене і стягнув би на край великі нещастя.

Берлин 21 червня. Lokal-Anzeiger мимо всяких урядових заперечень каже, що сего лїта відбуде ся з'їзд цїсаря Вільгельма з царем Николаєм на німецких водах. Та стріча відбуде ся в такий спосіб, як минувшого року в Берке.

Берлин 21 червня. Berliner Tagblatt доносить з Москви, що один з послів, висланих до Білостока, именно Якобзон, телеграфував до думи, що в білостоцкій радї міскій стверджено одноголосно, що в місті не було ніякої ненависти, нї поміж народностями нї поміж віроісповіданями, а виновниками погрому були чужі робітники, спроваджені з глубокої Росиї до робіт при зелїзници.

Київ 21 червня. Під вражінем білостоцкого погрому заволоділа жидівским населенем велика тревога. Богатші утікають за границю, а всї мешканцї малих місточок утікають до Києва. По заяві ґенерал-ґубернатора в Києві, що не допустить до ніяких розрухів, трохи втихомирило ся.

Курс львівский.

Дня 20-го червня 1906.	Платять К с	Жадають К с
I. Акції за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	570·—	580·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	195·—
Зеліз. Львів-Чернів.-Яси	578·—	586·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	300·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% премiов.	111·50	—·—
Банку гіпот 4½%	100·50	101·20
4½% листи застав. Банку краєв.	101·30	102·—
4% листи застав. Банку краєв. .	98·70	99·40
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	99·70	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ літ.	99·60	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	98·70	99·40
III. Обліґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·50	100·20
Обліґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	101·20	101·90
Зелїв. льокаль. „ 4% по 200 кор.	98·70	99·40
Позичка краєв. в 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	99·—	99·70
„ м. Львова 4% по 200 кор.	97·70	98·40
IV. Льоси.		
Міста Кракова	89·—	95·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	49·75	51·75
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	30·75	32·75
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	57·—	62·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	23·—	24·80
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·24	11·41
Рубель паперовий	2·52	2·53
100 марок німецких	117·—	117·60
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНЇСТЕР“

стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою у Львові, Ринок ч. 10, дім „Просьвіти“.

Платить 4% від вкладок; приймає і виплачує вкладки кождого дня, крім недїль і сьвят.

Уділяє позички на 6% на гіпотеку або за порукою; дає більші позички парцелянтам на купно землї; сплату гіпотечних позичок розкладає до 15 лїт; при 30 ратах піврічних виносить рата на капітал і процент разом 5 кор. від 100 кор.

Позички можуть дістати тільки члени; яко член може приступити тільки член Товариства обезпеченя „Днїстер“.

Дивіденда від уділів членьских виносить все 6%.

Вкладки можуть вкладати також нечлени.

Стан фондів Тов. кредит. „Днїстер“ з днем 31-го грудня 1905:

Вкладки	**2,072.928 К**	**Фонд резервовий**	**30.288 К**
Позички уділені	**2,042.615 К**		
Уділи членьскі	**162.127 К**	**Цінні папери і льокациї**	**257.963 К**

З чистих зисків уділив „Днїстер“ на церкви, бурси і инші добродїйні цїли вже над 40.000 кор.

Кредит особистий для урядників, офіцирів, учителів і т. д. Самостійні товариства щадничо-позичкові урядників уділяють під найкористнійшими услівями і на довголїтні сплати позички особисті. Адреси консорциї подає безплатно Zentralleitung des **Beamten-Vereines, Wien I., Wipplingerstrasse 25.**

Білети їзди на всї зелїзницї **краєві і заграничні** Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недонада. (Телефона ч. 527).